

בולעטין # 176 - אייר תשל"ז לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

תוי"ט על מסכת ביצה פרק ג משנה ג

במוט ובמוטה - פי' הר"ב בשני בני אדם משום דאוושא מלתא. וכן כתב רש"י והר"ן. ואין רצונם לומר שהאחד נושא במוט והשני במוטה אלא ששנים נושאים במוט כאחת. או במוטה. וכן העתיקו הרמב"ם [בריש] פ"ה מהלכות יו"ט. וטור סי' תצ"ח. במוט או במוטה. אף על פי שהם לא הזכירו אם בשנים או באחד. ומלשון הרמב"ם דריש פ"ה נראה שסובר דנשיאת מוט באחד. ונראה לי דרש"י הכריח פירושו ממה שנאמר גבי מרגלים (במדבר י"ג) וישאוהו במוט בשנים. דש"מ דסתם נשיאת משא שבמוט היא בשנים. ובגמרא פרק ה' דסוטה דף ל"ד ממשמע שנאמר במוט איני יודע שהיא בשנים. מת"ל בשנים. בשני מוטות. מבואר יותר דסתם מוט בשנים נשאת המשא שעליה. וא"נ כפירש"י שם דדייק מוישאוהו דמשמע שנים מ"מ אתי שפיר הכא. דמדאמר הכתוב שנשאו שנים במוט. ש"מ שכן היא נשיאת משא שבמוט. וזה לשון רש"י בר"פ דלקמן. דדרו ברגלא לדרו באגרא ישאוהו ביו"ט בשני בני אדם. במוט על

כתפיהם. עד כאן. ש"מ שסובר שכן דרך נשיאת המוט. וזו תשובה לדברי הרא"ם. שהביא ראיה ממוט דשל כפריים דו"ק [דאי לאו ממוט עצמו משמע שהוא בשנים. אלא דוקא מדכתיב בקרא וישאווהו. כדברי הרא"ם. אם כן תנא דמתני' דסתמא קתני במוט. ולא הזכיר בלשונו שוב מלה דלשתמע מיניה דבשנים. מהיכא שמעינן דס"ל דוקא בשנים. והרי מוט של כפריים אינו בשנים. וסגי באחד. דזו אינה סברא כלל וכלל שהתנא יסמוך על הדקדוק של וישאווהו שבכתוב ההוא שנאמר בו במוט. שעל אותו המוט הוא דקאי. דאילו וישאווהו היה מאוחר בכתוב. היה באפשר לומר כן מה שאין כן באשר הוא מוקדם. ואף גם לזאת לא ניחא לי. מדאמרינן בפרק ראשית הגז [קל"ז ע"ב] דלשון תורה לחוד. ולשון חכמים לחוד. אם כן היאך יסמוך התנא על לשון תורה]:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)